

**Najvyšší súd SR
Župné nám. Č.13
814 90 Bratislava**

V Nitre, dňa 15.11.2005

Vo veci: 4 To 36/2004

Dodatok k odvolaniu č.2

Proti rozsudku

Krajského súdu v Bratislave

Sp. Zn. Z-2 1T 36/90

Vážený pán predseda senátu, Vážený senát Najvyššieho súdu SR.

Podávam druhý dodatok k odvolaniu proti vyššie spomenutému rozsudku, lebo sa mi dostali do ruky ďalšie spisové materiály, poukazujúce o manipulovaní s dôkazmi, ktoré svedčili v náš prospech.

Celé naše odsúdenie sa opiera o tzv. „spontánne priznanie“, ktoré odo mňa v dňoch od **15 júna od 6³⁰ ráno do 18 júna do cca. 20⁰⁰ večer** nezákonným spôsobom, po brutálnom týraní vymámili vyšetrovatelia ako Gerbel, Hanko, mäsiar Taliga, Augustín, Vanín a iní. Že som v tom čase už mal obhajcu, ktorý nebol na tieto výsluchy pripustený som písal v mojom predchádzajúcom dodatku. V odvolaní som poslal aj kópiu sťažnosti Dr. Kubála, môjho vtedajšieho obhajcu, ktorý v tom videl porušenie práva na obhajobu. V tomto „spontánnom priznaní“, som okrem iného musel uviesť miesto utopenia. Uviedol som miesto pri Seneckých jazerách, tak ,ako som si to pamätal z tlače a z rozprávania ľudí v tom čase. Z toho vzniklo nezmyselné „prenášanie mŕtvoly do potoka“! Ak chceli prípad uzavrieť a nás napriek nevine odsúdiť, museli zmiznúť niektoré dôkazy. Zmizla spomínaná expertíza 2 litrov vody, ktorá dokazovala, že mŕtvola, ktorá bola identifikovaná ako Cervanová, bola utopená v mieste nálezu, teda pod mostom v potoku Čierna voda .

Všetky dôkazy sa však zničiť nepodarilo. V prílohe č.1 prikladám kópiu úradného záznamu zo dňa 16.7.1976, ktorý vykonal nstržm. Rožňovský, v ktorom vzhľadom k charakteristike dna potoka vylúčil možnosť splavovania mŕtvoly, ktorá by v tom prípade musela byť dotlčená od kameňov. Na túto skutočnosť poukazuje a plávanie mŕtvoly vylučuje aj znalecký posudok znalca Krajského súdu v Bratislave MUDr. Františka Fialu. V prílohe č.1 sa

taktiež nachádza úloha vypočít' Dr. Kanala na chemické zloženie vody a dať podklady k dispozícii na porovnanie na ústav súdneho lekárstva v Bratislave.

Pri ďalšom výsluchu 30.6. 1981, tento krát už v Trenčíne, som všetky tie vynútené nezmysly odvolal a uviedol som mená a adresy svedkov svojej obhajoby. Vtedy bol prítomný , po prvýkrát od môjho zadržania, môj obhajca Dr. Beresecký. Nového obhajcu som požadoval z mylného presvedčenia, že Dr. Kubál nemá o moju obhajobu záujem.

V tejto výpovedi z 30.6.1981 je zaprotokolované, že Dr. Beresecký žiada, aby bol predvolaný ku každému vyšetrovaciemu úkonu. **Bol, a to ešte raz!**

O dva dni, dňa 2.7.1981, bol ďalší výsluch v prítomnosti Dr. Bereseckého, v ktorom sa ma snažili usvedčovať zmanipulovanými dôkazmi. Pri tomto výsluchu požiadala Dr. Beresecký vyšetrovateľov o poskytnutie právneho ponaučenia klientovi v ich prítomnosti, čo mu bolo vyšetrovateľom Gerbelom **odoprené**. Zápis o tom sa nachádza v zápisnici o výsluchu z 2.7.1981.

Po tomto výsluchu už Dr. Beresecký nebol ku mne pripustený až do mojej ďalšej zmeny vo výpovedi. Tých brutálnych výsluchov za účelom prinútiť ma k zmene výpovedi bolo mnoho. Ja mám poznačené dátumy 7.7.1981, 14.7.1981, 21.7.1981 v dopoludňajších hodinách. Vo väčšine prípadov neboli z týchto výsluchov spisované ani zápisnice. To vlastne ani neboli výsluchy, ale brutálny nátlak na moje priznanie. Ale z jedného výsluchu záznam existuje.

Dňa 14.7.1981 prišli za mnou v odopoludňajších hodinách vyšetrovatelia Gerbel a Soukup, ktorí v čase od 14¹⁵ do 15³⁰ vykonali výsluch. V zápisnici z tohto výsluchu sa konštatuje, že **Dr. Beresecký bol o termíne výsluchu upovedomený, no nedostavil sa**. No pravda je iná. **Dr. Beresecký sa dňa 14.7.1981 do Trenčína k výsluchu dostavil**, no bolo mu zabránené zúčastniť sa výsluchu, a nebol mi zo strany vyšetrovateľov pridelený ani náhradný advokát. Ako prílohu č.2 prikladám kópiu úradného záznamu zo 14.7.1981, v ktorej zo závažných dôvodov / závažný dôvod bol znovu ma zlomiť/ bola advokátovi odoprená účasť na výsluchu.

Prečo sa takéto dôkazy nachádzajú v archíve a nie v spise? Ako to , že existuje selektívny výber? Čo sa nám hodí na dokázanie viny to dáme to spisu a čo nie dáme do archívu !

To sa potom vyšetrovateľom ľahko kričí ešte i dnes :“ čo chcete, však sa priznali ! Aké porušovanie zákonov? Aké spolitizovanie prípadu? Je to len obyčajný kriminálny prípad. Žiadne správy a hlásenia vysokým straníckym funkcionárom sme nepodávali.“

Ako prílohu č.3 prikladám kópiu dožiadania fotodokumentácie tr. veci vraždy Ľudmily Cervanovej pre potreby generálneho tajomníka UVKSČ a prezidenta republiky Dr.Gustáva Husáka .

V totalitnom režime sme nemali možnosť dovolať sa pravdy a naše argumenty k obhajobe boli zmanipulované a zneužitú. A to, že najvyšší stranický komunistický funkcionár súdruh Husák si v priebehu vyšetrovania nechal zaslať fotodokumentáciu je len zlomkom zneužitú zákonnú práva. Časť vyšetrovacieho spisu bola oddelená a uschovaná v archíve MV.

Šesťnásť rokov po páde totalitného režimu sú naše zákonné práva obmedzené a doposiaľ obmedzované. V archívoch MV sa nachádzajú spisy, ktoré nasvedčujú o manipulácii s dôkazmi o našej nevine. Napriek tomu, že sme sa na Krajskom súde domáhali o sprístupnenie utajených procesných materiálov, nebolo našej žiadosti vyhovené, relevantné aktá boli zatajené v štátnom archíve, čo jednoznačne potvrdzuje že do dnešného dňa, t.j. 16 rokov od zániku totality sa v našom procese praktizuje postup, ktorý nie je v súlade s demokratickým právnym poriadkom a prieči sa Európskym normám ľudských práv, kde má byť obžalovaným poskytnuté právo na obhajobu bez zábran zo strany štátnej moci.

Vzhľadom na závažné pochybenia v procese vyšetrovania zo strany vyšetrovateľov sú výsledky vyšetrovania znehodnotené a nemôžu slúžiť ako základ pre rozsudok vynesený Krajským súdom v Bratislave.

Žiadam preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušiť v celom rozsahu a mňa spod obžaloby Krajského prokurátora v Bratislave oslobodiť.

Ing. Miloš Kocúr

Prílohy :

Č.1 Úradný záznam, strana 38 archívu MV

Č.2 Úradný záznam, strana 169 archívu MV

Č.3 Vyžiadanie spis. mat. pre Dr. Husáka, str. 237 archívu MV